

1. Heer, die recht van wre - ken heeft, 't kwa - de straft, kom met uw licht.
 2. Heer, zij ver - druk ken uw volk; uw erf - deel ver trap - pen zij.
 3. God schiep o - ren voor 't ge - hoor. Zou Hij zelf niet ho - ren dan?
 4. Heer, ge - luk - kig is de mens die U on - der wijst en leidt.
 5. Want de recht - spraak wordt weer recht, de op - rech - ten zijn ver - blijd.
 6. Toen ik was ten ein - de raad, Beur - den mij uw woor - den op.
 7. Heer, U bent een burcht voor mij, U, mijn God, U bent een rots,

Sta op, rech - ter van de aard', Zo - dat al - le on - recht zwicht.
 Ver - moor - den we - duw' en wees en vreem - den in ra - zer - nij.
 God schiep o - gen om te zien. Zou Hij zelf niet kij - ken dan?
 In el - len - de vindt hij rust, wordt van zorg en nood be - vrijd.
 Wie ver - de - dig - de mijn zaak Te - gen de mis da - dig - heid?
 Bij de ze - tel van het kwaad houdt U, Heer, zich nim - mer op.
 een schuil - plaats in al - le nood te - gen hoog - moed, te - gen trots.

Geef hoog - moe - di - gen hun straf. Hoe - lang duurt ons wach - ten, Heer?
 Hoor hen zeg - gen: "God ziet niets; Ja - kobs God is blind en doof".
 Hij, die vol - ken on - der - wijst, is Hij niet tot straf be - kwaam?
 Maar wie U niet ken - nen, Heer, Gra - ven zelf hun ei - gen graf.
 Heer, als U mijn hulp niet was, werd mijn le - ven als de dood.
 Rech - ters, die steeds on - recht doen met uw wet - ten in de hand,
 God ver - gelt hun al hun kwaad, Hij ver - nie - tigt hen ge - wis,

Want zij voe - ren 't hoog - ste woord, schaam - te - loos slaan zij ons neer.
 Kom tot in - keer en be - rouw, dwa - zen in uw on - ge - loof!
 Hun ge - dach - ten zijn niets waard, ij - del - heid, leeg te te - saam.
 Heer, ver - laat uw erf - deel niet, stoot dat toch niet van U af.
 Steeds wan - neer ik haast be - zweek, Red - de mij uw lief - de groot.
 span - nen te - gen vro - men saam, vel - len von - nis: Maak van kant!
 brengt tot zwij - gen hen voor - goed, God, die on - ze red - der is.